

Dosarul nr. Ira-1486/2021

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Catană Nicanor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2021, în cauza penală privind-l pe

CATANĂ Nicanor XXXXX, *născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.05.2020 – 03.11.2020;

Instanța de apel: 07.12.2020 – 09.03.2021;

Instanța de recurs: 03.06.2021 – 08.09.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, din 03 noiembrie 2020, Catană Nicanor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Catană Nicanor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 748 lei.

S-a încasat din contul lui Catană Nicanor în beneficiul lui Ciobanu Ion suma de 4079, 30 lei cu titlu de prejudiciul material și suma de 60.000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Catană Nicanor la data de 19 ianuarie 2020, aproximativ pe la ora 19.00, aflându-se la domiciliul său din XXXXX, împreună cu consăteanul său Ciobanu Ion și fiind sub influența alcoolului, a inițiat un conflict cu ultimul, în rezultatul la ce, acționând intenționat, a aplicat violența fizică asupra lui Ciobanu Ion și anume i-a aplicat multiple lovituri cu tăișul unui topor în regiunea capului și peste alte părți ale corpului,

cauzându-i astfel leziuni corporale sub formă de traumă cranio - cerebrală cu cinci plăgi pe partea piloasă a capului, fractura bolții craniului și contuzie cerebrală, patru plăgi pe membrul superior drept cu luxația osului piramidal și o plagă pe gamba dreaptă, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202012D0027 din 05.03.2020 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, de achitare a sa în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal, pe motivul că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminată.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că sentința adoptată și pronunțată de instanța de judecată o consideră neîntemeiată și posibilă casării, or, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a pledat nevinovat, deoarece nu a comis acțiunile descrise în ordonanța de punere sub învinuire, precum și în rechizitoriu. Din probele administrate de partea acuzării la faza de urmărire penală, precum și în ședințele judiciare a primei instanțe, nu a fost cert stabilită vinovăția sa în cele incriminate.

Sentința instanței de judecată, în viziunea sa, are la bază declarațiile pretinsei părți vătămate și civile Ciobanu Ion, căruia i s-a dat credibilitate în cele povestite, nefiind verificate atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2021, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat și s-a menținut sentința fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor. Corect a constatat că, prin acțiunile sale, inculpatul Catană Nicanor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, nu s-au reținut argumentele inculpatului invocate în apel precum că, din probele administrate de partea acuzării la faza de urmărire penală, cât și în ședințele de judecată, nu a fost cert stabilită vinovăția lui în cele incriminate, or, instanța de fond a reținut că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202012D0027 din 05 martie 2020, lui Ciobanu Ion i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală cu cinci plăgi pe partea piloasă a capului, fractura bolții craniului și contuzie cerebrală, patru plăgi pe membrul superior drept cu luxația osului piramidal și o plagă pe gamba dreaptă. Ele au fost produse prin acțiunea obiectului despicător, care putea

fi și tăișul toporului, posibil în timpul indicat și circumstanțele indicate și ca periculoase pentru viață și se califică ca *vătămări corporale grave*.

S-a reținut că, partea apărării critică probele prezentate de către acuzatorul de stat și reținute de către instanța de fond, fără a prezenta careva acte care ar confirma argumentele invocate, astfel, în lipsa unor probe care ar combate sau ar confirma alegațiile înaintate în cererea de apel, instanța a respins apelul, ca fiind nefondat.

Instanța de apel nu a reținut ca întemeiate declarațiile inculpatului, precum că, nu recunoaște vinovăția deoarece nu a comis infracțiunea incriminată prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, acestea fiind considerate ca o metodă de apărare și ascundere a realității, deoarece aceste declarații vin în contradicție cu starea lucrurilor de fapt cât și probele existente la dosar, inclusiv cu depozițiile martorilor audiați la caz, apreciindu-le ca fiind veridice, deoarece sunt consecvente, se completează reciproc, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are, mai mult ca atât, declarațiile lor fiind confirmate prin probele materiale cum ar fi procesele-verbale de cercetare la fața locului și rapoartele de expertiză potrivit cărora s-a constatat că victimei Ciobanu Ion i-au fost cauzate leziuni corporale produse prin acțiunea obiectului despicător, care putea fi și tăișul toporului, posibil în timpul indicat și circumstanțele indicate și ca periculoase pentru viață și se califică ca *vătămări corporale grave*.

De asemenea, pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor martorilor audiați, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești acestea au dat aceleași declarații, din care motiv instanța de apel nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de inculpat, precum că, el urmează a fi achitat.

În sensul vizat, instanța de apel a reținut, că potrivit procesului verbal de confruntare, din 24 martie 2020, Catană Nicanor *a susținut* că l-a lovit pe Ciobanu Ion cu tăișul toporului, deoarece ultimul *a vrut să-l gătuie*. Ciobanu Ion *a negat* cele spuse de Catană Nicanor și a susținut că *nu a încercat să-l gătuie pe acesta*.

Verificând sentința instanței de fond sub aspectul stabilirii pedepsei inculpatului, Colegiul penal a notat, că la aplicarea pedepsei instanța de fond legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o ca fiind una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, cu invocarea formală a prevederilor art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei.

În motivarea recursului, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.*

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.*

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speță, recurentul critică hotărârea solicitând rejudecarea cauzei, însă nu invocă prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu indică la presupusele erori depistate în decizie.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroarea de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanțele de fapt ale cauzei cărora acestea se circumscriu.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *CATANĂ Nicanor XXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2021, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 octombrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO